

TEHNIKA- ÜLIKOO

Tallinna Tehnikaülikooli ajaleht

Neljapäev
3 - 4 (1497)
19. veebruar 1998
Hind 1 kr

80 aastat Eesti Vabariiki ja Tallinna Tehnikaülikooli

(EESTI VABARIIGI
80. AASTAPÄEVA
KÕNE ASEMELE)

Saatuse tahtel on armas Eesti Vabariik ja meie *alma mater* -Tallinna Tehnikaülikool eakaaslased. Loomulikult ei ole tegemist juhusliku kokkulangevusega. Pigem tuleb selles ajalises kokkulangevuses, täpsemini – vaid seitsme-kuulises vanusevahes näha tunnismärki sellest, et meie eelkäijatel oli kadestamisväärselt palju riigimehelikku tarkust, tunnetamaks Eesti maal koolitatud insenerkonna tähtsust omariikluse arendamisel ja tugevdamisel.

Eesti Vabariigi 80. sünnipäev on heaks ettekäändeks, et endalt küsida: milline on tänase Tallinna Tehnikaülikooli roll Eesti omariikluse arendamisel ja tugevdamisel? Vastuse otsimisel peame kindlasti teadvustama, et omariikluse mõiste täna ja 80 aastat tagasi on üsna erinevad asjad. Tõsi on ka see, et insenerikutse olemus on nende 80 aasta jooksul küllalt palju muutunud.

Eesti Vabariik sündis Esimese Maailmasõja dramaatilises lõppvaatuses. Saatuse ironiana oli Esimene Maailmasõda kõige ulatuslikum sõjaline konflikt Suure Prantsuse Revolutsiooni järgsel ajal, mille olulisimaks märksõnaks sai rahvusriikide teke ja areng. Kahjuks osutusid rahvusriigid (samamoodi kui sageli indiviididki) võime tuks oma vahelises suhtlemises tunnustama riikliku suveräänsuse piiratud teiste omasuguste õigusega nautida sedasama. Lisaks võrdsetele oli hädasti vaja kõige võrdsemaid!

Inimkond vajab veel ühte, julmemat ja verisemat rahvusriikluse ja rahvusliku egoismi pahupoole manifestatsiooni - Teist Maailmasõda, et panna maailma juhtpoliitikutid otsima teid ja vahendeid kolmanda ärahoidmiseks. Tundub, et lahendus on leitud. Selleks on vabatahtlik loobumine absoluudini viidud rahvusriikluse ideest, meeldigu see meile või ei. Ka tänane Eesti Vabariik on valinud selle tee, deklareerides oma soovi ühineda Euroopa Liiduga. Olgugi, et otsustav "jah"-sõna on rahva käest saamata, olen veendunud tehtud valiku õigsuses, kui mitte öelda ainuvõimalikkuses.

Eesti Vabariik, see oleme meie - tema kodanikud! Põhjamaal kasvanuna oleme harjunud end pidama loomult töökateks ja tasakaalukateks, paljud veel tarkadeks ja ilusateks. Eestlaste traditsiooniliseks väärtuseks on olnud ka haritus. Kui hariduse all mõista teadmiste, oskuste, käitumisnormide ja väärtushinnangute kooslust, mida inimene on omandanud ja kasutab suhtlemisel oma ümbrusega, siis tahaks täna küsida: millised on need käitumisnormid ja väärtushinnangud, mida eesmärgistavad ja tähtsustavad Tallinna Tehnikaülikooli õppekavad ja nendel põhinev akadeemiline õpe? Kas me väärtustame piisavalt leidlikkust, algatuslikkust, edasipüüdlikkust ja ettevõtlikkust või sallime ja soosime plagiaati, sabas sörkimist...?

Indiviidi tasandil on tänases avatud maailmas olulisimateks väärtusteks sallivus ja tolerantsus. Mitte abstraktne

sallivus kõige, ka eetilisel ja moraalselt vastuvõetamatu suhtes, vaid sallivus teistsuguse - kultuurilise, etnilise, rassilise suhtes. Sallivus teise inimese õiguse suhtes olla minust erinev, rohkendada meid ümbritseva maailma mitmekesisust. Osutub, et selle väärtusliku omaduse kultiveerimine on läheneva uue sajandi üks otsustavamaid haridusprobleeme ja ühtlasi inimkonna ellujäämise tähtis eeldus. Tallinna Tehnikaülikoolil on oluline roll Eesti Vabariigi ja seeläbi ka inimkonna jätkusuutliku arengu tagamisel.

Eesti Vabariigi 80. aastapäeva künnisel on mul heameel õnnitleda prof emer Verner Kikast, prof emer Mihkel Veidermad, dots emer Heino Rossi ja dots Leo Õispuud kõrgete riiklike autasude puhul. Teie jäagitu pühendumine armastatud tööle, õpetamine isikliku eeskuju läbi ning ustavus Eesti Vabariigile ja Tallinna Tehnikaülikoolile on südantsoojendavad ja järgimistvääriavad meile kõigile. Siiras rõõm on see üle, et väärilise tunnustuse Eesti Vabariigi teaduspreemiana leidis prof Enn Mellikovi juhitud optoelektronika materjalide tööühm. Palju õnne teile – Enn Mellikov, Mare Altosaar, Malle Krunks, Jüri Krustok ja Vello Valdna!

Õnnitlen kogu Tallinna Tehnikaülikooli peret! Soovin kõigile edu ja jõudu meie ühistes tegemistes ning sallivust ligimeste suhtes!

Olav Aarna
rektor

*President Lennart Meri annab Eesti Vabariigi 80. aastapäeva puhul
riikliku autasu 260 inimesele, nende seas neljale
Tallinna Tehnikaülikooliga seotud inimesele:*

VERNER KIKAS – tehnikateadlane

HEINO ROSS – tehnikateadlane



III
klassi
Riigivapp



III
klassi
Valgetäht

Ehitustootluse instituudi emeriitprofessor Verner Kikas (sünd 1916):

"Väga hea meel on, et mind on meeles peetud. Üllatus! Arvan, et see on saadud paljude tööde eest kokku, neist kuulsaim on ehk Tallinna telemast. Üksi ei tee teaduses midagi ära, ikka kolleegidega koos. Portland-põlevkivitsementi on viimase 25 aasta jooksul Eestis toodetud 6 miljonit tonni, ja praegu toodetakse ikka edasi. On tehtud üle 30 miljoni üksikakatsetuse, püsivuskatsed algasid juba 1953. aastal ja tehti 50 aasta peale ette. Nii et viimased tulemused saame varsti, 2003. aastal. Hommegi sõidame delegatsiooniga Kundasse..."

Automaatika ja süsteemitehnika instituudi dotsent (kuni aastani 1996), Teaduste Akadeemia Meeskoori kauaaegne laulja ja president, Eesti Meestelaulu Seltsi kauaaegne esimees, endaga hästi toimetulev pensionär Heino Ross (sünd 1929):

"Ohh...Üllatus muidugi oli. Aga millal kätte antakse, seda ma ei tea! Kas pean ise välja ostma või? Igatahes olen tänulik Tehnikaülikoolile eesotsas rektoriga. Kuigi ma ise hästi aru ei saa, miks mind on ära märgitud. Loodan küll vaikselt, et mind ei esitatud mitte niivõrd teaduse poole pealt, kuivõrd eestluse eest. Siis pakuks see aumärk mulle tõelist rõõmu."

MIHKEL VEIDERMA – keemik

**LEO ÕISPUU – vabadusvõitleja,
Memento Tallinna Ühenduse esimees**



III
klassi
Valgetäht



IV
klassi
Eesti
Punane Rist

Anorgaanilise ja analüütilise keemia õppetooli emeriitprofessor, Teaduste Akadeemia asepresident (sünd 1929):

"Olen tänulik tunnustuse eest ja püüan jätkata teed, mis mulle selle tunnustuse on toonud. Arvan, et TTÜ-s on palju autasu väärilisi inimesi ja mulle tundub, et neid on äramärgimiseks esitatud liiga vähe. Kui me vaatame mõnda teist ülikooli, näeme, et aumärkide nimekirja järgi otsustades on seal oma teadlaste ja õppejõudude eest tublisti seistud."

Soojustehnika instituudi dotsent Leo Õispuu (sünd 1930):

"Olen väga üllatunud ega teadnud oodata, et olen kutsutud nende hulka, kes autasu väärivad. Represseeritute organisatsiooniga Memento olen seotud olnud selle loomisest peale 1989. aastal."

Riiklikud teadus- ja kultuuripreemiad

Eesti Vabariigi 80. aastapäeval antakse kätte ka riiklikud preemiad 1997. aastal avaldatud teadustööde eest. Kahesaja 100 000-kroonise preemia laureaadi seas on ka teaduskollektiiv Tallinna Tehnikaülikooli materjalitehnika instituudi pooljuhtmaterjalide tehnoloogia õppetoolist:

Professor **Enn Mellikov** (õppe-
tooli juhataja, kollektiivi juht),
Mare Altosaar, Maile Krunks,
Jüri Krustok, Vello Valdna --
preemia tehnikateaduste alal
"Pooljuhtmaterjalide päikese-
energeetikale ja optoelektronika-
le" eest

Allikas:

EESTI PÄEVALEHT



Raestipendium kahele tudengile

Linnavalitsus eraldas 47 880 krooni Raestipendiumi väljamaksmiseks 1997/98. õppeaasta kevadsemestril.

Linnavalitsuse ja Tallinna Tehnikaülikooli koostöölepingu raames kehtestatud Raestipendium määrati kevadsemestriks kraadi-
eelõppe üliõpilasele **Andres Arukivile** (2000 krooni kuus) ja kraadiõppe üliõpilasele **Tiina Nuuterile** (4000 krooni kuus).

Allikas:

ajaleht PEALINN



Uus koostööpartner Saksamaalt

Tallinna Tehnikaülikooli koostöö Saksamaaga on geograafiliselt taas laienenud.

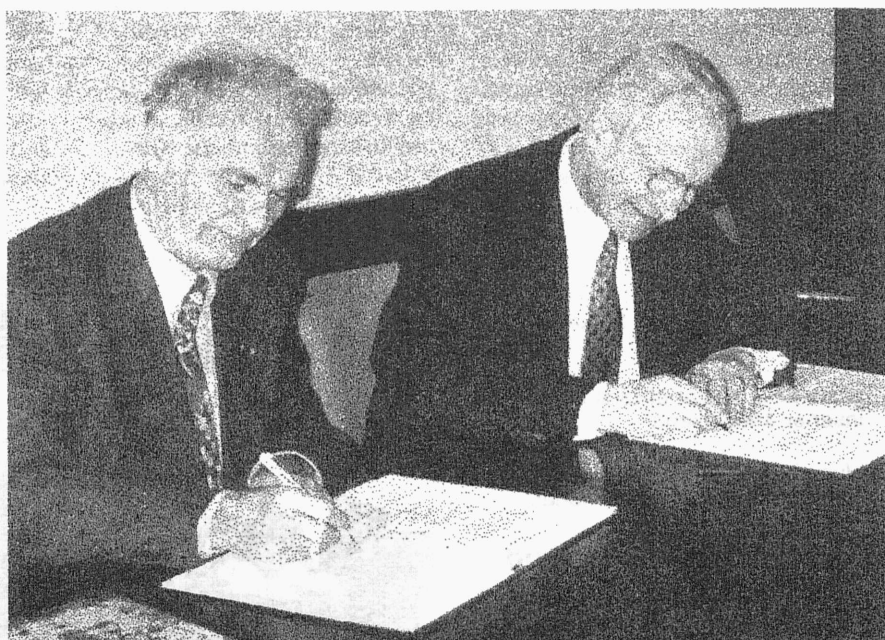
6.- 8. veebruarini k.a viibisid meie ülikoolis Fachhochschule Karlsruhe-Hochschule für Technik rektor professor **Werner Fischer** ja sama kõrgkooli geoinformatsiooni eriala professor **Hans-Otto Peters**. Visiidi eesmärgiks oli lähemalt tutvuda ülikooli õppetööga ning koostöölepingu sõlmimine, mis ka 6. veebruaril rektorite poolt alla kirjutati. Külalised käisid neljas teaduskonnas ja vestlesid dekaanide ja professoritega (ehitus-, mehaanika-, süsteemitehnika-, infotehnikateaduskond). Kuna erialad, mida Karlsruhe Kõrgemas Tehnikakoolis õpetatakse, on väga lähedased meie ülikooli õppekavadele, leiti mitmeid huvipakkuvaid võimalusi koostöö arendamiseks nii õppejõudude vahel kui ka vastastikuseks praktikakohtade vahetamiseks üliõpilaste vahel.

Vastastikune huvi kahe kõrgkooli vahel sai alguse 1995. aastal, kui käivitus TTÜ teedeinstituudi eestvedamisel TEMPUS projekt SJEP 09009 üle-Eestilise geodeesia koolituskeskuse väljaarendamiseks, mille ülesandeks on spetsialistidele koolituse ja täiendõppe tagamine maareformi elluviimiseks Eestis. Selle projekti üheks koostööpartneriks on Karlsruhe Kõrgema Tehnikakooli geoinformaatika teaduskond ning samuti osaleb selles projektis ka meie ülikooli pikajaline partner Soomest Mikkeli Polytechnic.

Karlsruhe Kõrgem Tehnikakool, olles Baden-Württembergi Liidumaa üks tunnustatumaid kõrgkooli, on tõsiselt võetav partner mitmel põhjusel, näiteks: geoinformaatika alal töötab seal kogu Euroopas tunnustatud töörühm; arvestatav teadustöö ja -uuringute osakaal; tööstusega tihedalt seotud ja edukalt funktsioneeriv interdistsiplinaarne "Institut für Innovation und Transfer", mis organiseerib mitmekülgsete ja suuremahuliste teadusprojektide ellurakendamist ja kus osalejateks on nii õppejõud, teadurid, liidumaa tööstus- ja kaubanduskoda, kui ka Saksamaa Teaduste Akadeemia; arvestada tuleks ka hästi toimivat üliõpilastevahetust.

Kõik ettepanekud ja soovid koostöö edukaks toimimiseks on teretulnud. Välissuhete talituses saab tutvuda ka FH Karlsruhe infomaterjalidega.

Välissuhted



Koostöölepingu allakirjutamine: FH Karlsruhe-Hochschule für Technik rektor professor Werner Fischer ja TTÜ rektor professor Olav Aarna. Foto Ilmar Saks.

Järjekindlus viib sihile

Eesti volitatud inseneride promotsioon

11. veebruari õhtul promoveeriti taas üle 58 aasta Tallinna Raekojas Eesti esimesed 59 volitatud inseneri. Enne seda pidulikku sündmust olid korraldajad andnud TTÜ nõukogu saalis pressikonverentsi. Sealt ka järgnev ajalehetekst.

Aastaid ette valmistatud ürituse korraldasid Eesti Inseneride Liit (EIL, president professor **Leo Mõtus**, asepresidendid professor ning Euroopa Inseneride Liidu FEANI esindaja **Andres Keevallik** ja AS Tallinna Sadam tehnikadirektor **Aare Kitsing**), TTÜ Vilistlaskogu (juhatuse esimees **Toomas Sõmera** ja tegevdirektor **Mare Aru**), Tallinna Tehnikaülikool (rektor **Olav Aarna**).

Leo Mõtuse poolt ajakirjandusele jagatud taustinfo algab 20. sajandi rahvaluule tsiteerimisega ja ühiskonnaelu paradoksides esiletoomisega:

- *Inseneri eksimus võib põhjustada suurema hulga inimeste hukkamise kui arsti eksimus. Ainult poliitik suudab insenerist suuremaid kataastroofe esile kutsuda.*

- *Hariduse ja kutseomistamise rangus on pöördvõrdeline elukutse potentsiaalse ühiskonnaohtlikkusega. Poliitiku oskusi ei kontrollita üldse, inseneride oskuste kontroll on nende enda asi, arstide ettevalmistuse kontroll on seadusesse sisse kirjutatud.*

Professionaalsed insenerid, kes said volitatud inseneri tunnustuse, moodustavad edaspidi nn kvalifikatsioonikomisjonid, kes hakkavad järgmistele kolleegidele volitusi andma. Volitatud insenerid on ideaalis läbinud lisaks ülikooli õppekavadele ka õpipoisi ja selli perioodi tegelikus elus. Volituste saamise miinimumnõuded on:

- neli aastat ülikooli (bakalaureuse kraad)
- pluss kaks aastat ülikooli ja/või tööd inseneri käealusena
- pluss kaks aastat iseseisvat tood insenerina vastutaval ametikohal.

Miks on Eestile volitatud inseneri vaja?

Volitatud insener teeb loovat tööd, kus tulemus ei ole määratud ainult fikseeritud reeglite järgimisega. Volitatud in-

sener peab oskama leida uusi lahendusi traditsioonilistele probleemidele ja peab ise oma lahenduste eest vastutama. Normaalse majandusega riikides tohiks tehniliste ekspertidena ning omavalitsuste nõunikena tehnilistes küsimustes töötada üksnes volitatud insenerid. Ka väga keeruliste või suurt riski tekitavate seadmete (meditsiiniaparatuur, arvutivõrgud, radari-süsteemid, automaatikasüsteemid jne) perioodiline hooldus peaks olema lubatud vaid volitatud inseneridele.

Loomulikult on lisaks volitatud inseneridele vaja ka rakendusinseneri, kes teevad traditsioonilist tööd ja hooldavad tavalisi seadmeid. Ka neilt nõutakse kõrgeid ametioskusi, kuid ainult rangelt reglementeeritud tööde piires. Keskmiselt peaks iga volitatud inseneri kohta olema neli rakendusinseneri.

Jutud ja unistused

Eesti majanduse konkurentsivõimest rahvusvahelisel turul võib ju rääkida ja unistada, aga neil juttudel ja unistustel ei ole reaalsel alust, kuni meil ei ole arvestatavat hulka rahvusvaheliselt tunnustatud volitatud inseneri. Ilma volitatud insenerideta jääbki Eesti majanduse aluseks ümarpuidu väljavedu ja vanaraua vahendamine, Eestis tehtud keerukamaid tooteid aga ei võeta tõsiselt.

Euroinsener on Euroopa Liidus ja Pärissa lahe maades tunnustatud insenerikutse, mis antakse samade põhimõtete alusel, millest eespool juttu oli. Euroinseneri kutset annab Euroopa rahvuslike inseneriühenduste föderatsioon (FEANI). Eesti inseneriühendusi esindab FEANI-s Eesti Inseneride Liit.

Volitatud inseneri kutse tunnustamine Eestis

Eesti volitatud inseneri kutse siseriiklikul tunnustamisel on kaks aspekti: tunnustamine riigivõimu poolt ja tunnustamine eraettevõtluse poolt. Ülikoolidega vastolusid ei ole.

Eraettevõtjatega on lihtne: kui õnnestub neid veenda, et volitatud inseneri palamine on neile kasulik, siis nad tunnustavad volitatud inseneri kutset. Volitatud inseneri palkamisega peaks tulevikus vähenema vastava ettevõtte tegevusrisi vastu kindlustamise hind.

Kui Eesti võetakse vastu Euroliitu, lisandub ka meie seadusandlusesse uusi sätteid, mis teevad volitatud inseneri töölevõtmise ettevõtjale kasulikumaks kui madalama kvalifikatsiooniga inseneri palkamise.

Riigivõimu tunnustuse saamine volitatud inseneri kutsele on Eestis aga raske. Eesti on alati silma paistnud väga suure arvu tarkade inimestega, kes reeglina ei suuda kolleegide tarkust mõista. Inseneri ei peeta poliitiliselt arvestatavaks survegripi, mistõttu poliitikud püüavad neid ignoreerida. Sellisena erineb oluliselt arenenud majandusega riikidest.

Leo Mõtus avaldas pressikonverentsil siiski lootust, et ükskord algab ka meil aeg, kus paljud insenerid on vabakutselised nagu arstid, ajakirjanikud ja advokaadid, kes sõlmivad ettevõtjatega, riigiga jm tööandjatega lepingud üheksa- või kaheksa aastase tähtsusega. Sellisel puhul on volituste omamine vaieldamatult vajalik, vastasel juhul puudub tellijal igasugune garantii.



Meida Jalasti fotol vasakult: Olav Aarna, Mare Aru, Toomas Sõmera, Andres Keevallik, Leo Mõtus, Aare Kitsing.

TTÜ nõukogus

17. veebruaril

Kinnitati TTÜ teadus- ja arendustegevuse 1997. aasta aruanne. Teadus- ja arendustegevus tervikuna tunnistati heaks ning märgiti ära teadustegevuse tulemuslikkuse poolest silma paistnud mehaanika-, keemia- ja süsteemitehnika teaduskondi. Arendustegevuses tunnistati parimateks ehitusteaduskond ja energeetikateaduskond.

Kinnitati 1997. aasta koondeelarve täitmise aruanne. Finants-majandusliku tegevuse analüüs on nõukogu tööplaanis ära kuulata aprillikuu istungil.

Kiideti heaks pikemat aega arutamisel olnud riigieelarveliste õppegevuse va-

hendite akadeemiliste struktuuritükiste vahel jaotamise põhimõtted.

Konkursi korras valiti arvutuskeskuse üldinformaatika õppetooli professoriks **Jüri Vain**, kes seni töötas TTÜ asutuses Küberneetika Instituut.

Audoktoriks valiti Chalmersi Tehnikaülikooli professor **Mart Mägi**.

Keemiateaduskonna ettepanekul reorganiseeriti alus- ja rakenduskeemia instituudi õppetooli, moodustades anorgaanilise ja analüütilise keemia õppetooli ning üldkeemia õppetooli baasil kaks õppetooli: analüütilise keemia õppetool ning anorgaanilise keemia ja üldkeemia õppetool.

Võeti vastu otsus määratlemaks töötajate osalemise ettevõtluses ning kinnitati vastavad põhimõtted. Dokumendis on märgitud, et ülikoolist lähtuv ja teadustulemustele põhinev ettevõtlus väärib ülikoolipoolset soosingut, väärtustades oluliselt ülikooli ja tema panust ühiskonna arengusse ning

teenides ülikooli pikaajalisi huve. Vastavate lepingute korra kehtestab ülikooli valitsus ja seda tegevust hakkab vahendama TTÜ Innovatsioonikeskus.

Siinjuures pean vajalikuks teavitada ka lehelugejaid, et viimase teema arutelul teatas üliõpilaskonna esindaja nõukogule, et üliõpilased põhimõtteliselt küll toetavad õppejõudude ettevõtluses osalemist, kuid neil on kurvad kogemused, et on õppejõude, kes oma põhitegevuseks peavadki ainult tegelemist firmas ja tudengitesse ning õppetöösse suhtuvad kui tülikasse teisejärgulisse tegevusse, kuigi töölepingu alusel töötavad täiel ametikohal ja palgal. Signaal on tõsine.

Instituutide direktoritel ja dekaanidel lasub kohustus tagada, et ei oleks häiritud ülikoolipoolsete töökohustuste täitmine.

Viivi Russ

Nõukogu sekretär

Kokkulepe

Käesolevaga on Tallinna Tehnikaülikool kui Tööandja, keda esindab kantsler Jüri Tanner ja Tallinna Tehnikaülikooli AÜL Komitee, keda esindab esindus esotsas Toivo Roosimaaga, lähtudes nende vahel kehtiva kollektiivlepingu punktidest 3.1.7 ja 4.1.1 kokku leppinud:

Esitada TTÜ Valitsusele ettepanek tõsta alates 01. jaanuarist 1998 vastavalt palgaeeskirjale kehtivaid põhipalga alammäärasid 10 %, kusjuures garanteeritaks kõigi töötajate põhipalga suurenemine alammäära tõusu võrra.

Ülikool tagab nimetatud summa arvestamise ja väljamaksmise hiljemalt koos märtsikuu palgaga.



Jüri Tanner
Kantsler

18.02.98



Toivo Roosimaa
Komitee esimees

18.02.98.a.



Proloog

Olles valitud sellel kevadsemestril kahete Prantsusmaa ülikooli külalisprofessoriks, tuli aeg maha võtta koduülikooli tegemiste suhtes. Kuid kas niisugune aja mahavõtmine ühel õppejõul, kes tihedalt oma uurimisgrupiga töötab, üldse võimalik on? Formaalselt küll, tuleb vaid kantsleri nimele avaldus kirjutada ja õppesemester kuulutatakse käskkirjaga vabaks. Õppetöögagi saab ehk hakkama, mu diagnostikaloenguid peab tänava kolleeg dotsent Teet Evertson. Aga koostööd oma magistrantide ja doktorantidega mitmete uurimisprojektide raames ei saa seistada, sest "isegi et teaduses paigal püsida, tuleb joosta kiiremini kui võimalik". Õnneks on aga olemas internet ja faks, mis kaotavad geograafilised piirid ja läbi paistmatud seinad.

Ärasõit

On väga varane jaanuarihommik. Nii varajane, et Hyundai dispetcher mägab mu tellimuse maha ja taksot ei tulegi. Jõuan siiski õigeaks ajaks lennujaama. On aga ikka veel nii vara, et unine käsipakikontroll mu reisikotti kiiritades ei viitsigi vaadata, kas arvuti selles kotis on ikka arvuti, ja kas suupill selle kõrval pole äkki püstol... Lend Helsingist Pariisi raputab

Vaba semester

kõvasti, aga pits konjakit kohvi kõrvale viib ebameeldiva rahutuse ja kiikumine hakkab isegi meeldima.

Pariis

Siin on muru juba (või ikka) roheline, inimesed on suviselt riides. Sõidan elektrirongiga Pariisi Gare de Lyon'i raudteevaksalisse. Vagunisse astub kaks väikest mustlast. Kümneaastane poisike toetab end vastu rongiust ja tõmbab akkordionil lausa virtuooslikult hääled valla. Ta õeke käib ringi ja kogub raha. Järgmises peatuses vahetavad nad vaguni... Ostan pileti Grenoble'i. Reeglid on uued, edasitagasi pileti ei annagi enam ökonoomiat ühe otsa kaupa ostmisega võrreldes. Perroonil tegutseb "kärupaaritaja": kui kaks üksikut pakikäru keti abil "paari panna", siis kukub avausest 10 franki (see, mille äsjane kasutaja kärusse oli jätnud). Hea teenistus (24 krooni), palju kopsakam, kui meie geoloogid pudelite pealt kokku saavad.

Grenoble

Seitsesada kilomeetrit Pariisist Grenoble'i kulub kolme tunniga. Pariis-Lyon'i eriti kiirel lõigul kihutab TGV ("Train Grande Vitesse" ehk ülikire rong) 300 km tunnis. Ei mingit rappumist, ei mingit lärmi. Mugav. Palju õhku, ehkki rong on täis ja ei ühtki vaba kohta. Grenoble'is võetakse mind jaamas vastu - need on mu kaks hiljutist doktoranti, kes nüüd Prantsusmaal töötavad. Aga minul kui TTÜ professoril tuleb peatselt aru anda, miks ma doktoreid ei kasvata. Helena töötab just selles laboris, kuhu ma nüüd ka ise tööle lähen. Sügisel kaitseb ta eeldatavasti oma doktorikraadi, aga temast saab prantsuse doktor. Sergei alustas samast laborist, aga on nüüd maailmakuulsas USA firmas MINC

juhtiv insener. Ia tootab siin samas Grenoble'is firma esinduses ja tema ülesandeks on levitada firma tarkvaratoodangut Skandinaavia maades. Mu endised õpilased panid mu trammi peale ja ruttasid tagasi tööle - koosolekutele, nagu nad ütlesid. Kell oli ju alles (!) kuus õhtul, edukates Lääne firmades nii vara koju ei pääse.

Ühiselamu

Asun elama tudengite ühiselamusse Houille Blanche'i. Mu tuba on väike ja askeetlik, aga armas. Kraanikausiga, lauaga, tooliga ja taburetiga. Üür 4000 krooni kuus. Pisut külm on. Otsin radiaatorit, aga ei leia. Tuleb välja, et kütmine polegi ette nähtud. Ikkagi lõunamaa. Ja kapis on külmemate päevade jaoks varuks kaks tekki... Praegu ongi külmad ajad, veeloigud tänaval olid jääkirmes. Käterätti pole. Linadki sain justkui armust - küsiti, kas mul endal kaasas pole. Aga aknast avaneb homme hommikul kindlasti imekaunis vaade Belledonne'i mäeahelikule. Kusagil seal on ka Mont Blanc.

Pank

Järgmine päev kulub asjaajamistele. Avan näiteks arve pangas. Ametnik räägib prantsuse keeles, mina inglise keeles, aru saame teineteisest aga vastavalt vastupidistes keeltes. Mitmeid pabereid on vaja tõendamaks, et olen isik, kellega tasub jännata. Kahkuisest turismiviisast mu passis selleks ei piisa. Prantsuse bürokraatia on karm, aga samas ollakse väga operatiivsed. Näiteks selle asemel, et mind saata ühiselamusse tagasi elukohatõendi järele, helistab pangametnik ise ühiselamusse ja palub tõendi panka faksida. Saan kaks arvet, üks on "normaalne" (intressita), mida saan kaardiga käsutada, teine -

Prantsusmaal. 1.

intressiga arve. Suvalisi summasid saab kergesti ühelt arvelt teisele kanda, tuleb vaid panka helistada, oma kood telefoni klaviatuuri abil edastada ja soov üles öelda. Telefoniin on 24 tundi päevas selleks avatud.

Tramm

Pangast sõidan trammiga campusse. Mu vastu pingile istub maha nägus tüdruk. Hetk hiljem muutub ta rahutuks, tõuseb püsti, tahab justkui välja minna ja tuleb siis uuesti tagasi. Trammis olid piletikontrollid. Mõtlesin: see tüdruk jääb vist vahele. Kontrollid on ilusas sinimustas vormiriietuses (sama värvi kui trammid ja bussidki Grenoble'is) ning hästi äratuntavad. Aga jänesele pole sellest abi, jäneste püüdmise tehnika on siin hästi välja töötatud. Trammi peatusse jõudes blokeeritakse kõigepealt ukse, mitte keegi ei saa ilma piletita välja. Trammil on neli ust, iga ukse juures kaks kontrolli. Kui tramm jälle liikuma hakkab, algab töö vagunis. Tervelt kolme ukse juures on troppis jäneseid löksu jäänud. Aga neid on veelgi rohkem, ülejäänud ootavad resigneerunult oma möödapääsmatut saatust kohapeal. Jah, ka minu vastas istuv neiu naeratab häbelikult ja ütleb, et piletit pole. Küsitakse passi. Edasi läheb kui konveieril, kes näitab piletit, kes passi...

Raha

Jäneseid oli palju, põhiliselt neegrid ja tudengid, mõni ehk korraka neeger ja tudeng. See on campuse liin ja teadagi pole tudengil palju raha. Transpordi pealt aga saab hästi kokku hoida - pilet on kallis. Kuupilet (meie rahas) maksab näiteks - 600 krooni, üksipilet - 17 krooni... Raha kok-

kuhoidmise viise on muidugi ka teisi. Üks tuneeslane, mu praegune kolleeg, rääkis, et tema tudengiks olemise aegu kleebiti poes konservidele odavamaid hinnalipikuid külge, millega siis kassast läbi mindi ja hulgaliselt franke säästeti. Selles omaalgatuslikus hinnaalanduses ei tohtinud vaid ahneks minna...

Madame Saucier

Asun tööle Grenoble'i Rahvuslikku Polütehnilisse Instituuti, laborisse, mille nimeks on Integreeritud süsteemide disain (Conception de Systemes Integres). Labori juhatajaks on maailmas väga tuntud teadlane - Madam Saucier. Just nõnda teda kut-
sutaksegi mujal Euroopas - madaam. Laboris aga on ta lähemate töökaaslaste jaoks - Gabrielle, doktorantidele - Professor Saucier. Labor on siin meie mõistes instituut. Õpetoole pole. Laborijuhataja on kuningas. Tal on võim ja rahad. Aga ka vastutus: ta peab olema võimeline ülikooli raha sisse tooma ja labori teadust maailmatasemel hoidma. Kõik laborijuhatajad on selles ülikoolis maailmanimed... Laboris töötab ca 30 inimest. Enamus insenere, teadureid ja doktorante on mitteprantslased, enamasti arengumaadest Tuneesiast, Alžheeriast, Liibanonist, Argentiinast, Eestist... Prantslased otsivad pärast stuudiumi lõpetamist tasuvamat tööd väljastpoolt ülikooli, tööstusest, Ameerikast. Ega Eestiski pole noorem põlvkond eriti vaimustatud ülikoolikarjäärast. Aga kust peaks küll Eesti leidma ülikoolikaadri noorendamiseks oma "Aafrika"?

Raimund Ubar

Grenoble, 27. jaan. 1998

Lühiteated

3. veebruaril

muutis ülikooli nõukogu oma otsusega senise keemiainstituudi nime. Uus nimi on alus- ja rakenduskeemia instituut.

12. veebruaril

Rectori käskkirjaga muudeti 4. veebruaril käskkirja, mis kinnitas ülikooli 80. aastapäeva toimkonna liikmete nimekirja. Seoses ÕTO vanemspetsialisti ja toimkonna vastutava sekretäri Aire Isanda lahkumisega TTÜ teenistusest määras rektor aastapäevatoimkonna vastutavaks sekretäriks ÕTO vanemspetsialisti Helgi Arumaa.

16. veebruaril

toimus Sihtasutus Tallinna Tehnikaülikooli Innovatsioonikeskuse asutamiskoosolek. Nimetatud keskus asutati eesmärgiga ergutada teadus/tehnoloogiamahukat ettevõtlust ning toetada innovaatilise suunitlusega teadusuuringuid Tallinnas. TTÜd esindas keskuse asutamisel rektor Olav Aarna, Eesti Vabariigi valitsust majandusminister Jaak Leimann, Tallinna linna linnaapea Ivi Eenmaa, Eesti Töandjate ja Tööstuse Keskliitu juhataja esimees Jüri Käo ja Helsinki University Holding Ltd esindas direktorite nõukogu liige Ilpo Santala. Sihtasutuse juhataja liige on TTÜ Innovatsioonikeskuse projektijuht Raivo Tamkivi, Sihtasutuse nõukogu liikmed on prorektor Rein Küttner, Rünno Lumiste (Majandusministeerium), Kalju Lepik (Tallinna linn), Boris Tamm (Töandjate ja Tööstuse Keskliit) ja Ilpo Santala.

17. veebruaril

oli paarismälumängu järjekordne voor. Lisainfo: Tarmo Kärsna, tel 6 310 496.

19.-21. veebruaril

iga-aastane noortemess TEEVIIT'98 Piritä näitusepaviljonides.

Lühiteated

19.-21. veebruaril

linastub Pirita TEEVIIDAL fantastiline komöödiafilm "Tudengi argipäev".

Neljapäeval ja reedel kella 10-18, laupäeval kella 10-17. Rezhissöör **Julia Dubinkina**. Stsenarium **Olga Shamarina**, operaator **Jüri Lakson**, peategelane **Armis Henk**.

19. veebruarist - 4. märtsini

peahoone fuajees kirjandusnäitus teemal *Eesti Vabariik 80*.

20. veebruarist 2. märtsini

raamatukogu galeriis sarjas *Tehnikaülikooli 80 aastat* väljapanek "Astronoom ja geodeet, TTÜ rektor **Robert Johannes Livländer** 95".

21. veebruaril

kell 12 aulas Eesti Vabariigi 80. aastapäevale pühendatud pidulik koosolek. Peokõne peab professor **Leevi Mölder**.

22. veebruaril

kell 11 Tallinna suusamaraton. Start ja finish Aegviidus TTÜ suusabaasis.

3. märtsil

tudengite personalimess "Võti tulevikku" Sakala keskuses k 10-17.

19. - 30. märtsil

korraldavad *Perereisid* (Tartu, Pepleri 10-34) noortereisi Prantsusmaa - Hispaania. Väljasõit bussiga Tartust, hind 3970 krooni. Soodne järelmaksu- ja grupivõimalus. Küsi järele! Tel 27-420-339, 27-430-098, e-mail pere@kiirtee.ee

5.-12. juulil

4950 krooni eest korraldab firma *Tiit Reisid* kõrgkoolitöötajatele bussireisi Beneluxi maadesse. Tehnikaülikooli ametiühingu liikmed saavad soodust.

Kolmapäeviti

tegutseb TTÜ Matkaklubi alates kella 17.30 ruumis II-414. Info tel 6 20 23 59.

Tehnikaülikooli 80 aastat

Aastail 1936-40 oli meie ülikoolile kuulunud nelja hoone üldpind kokku 10 774 ruutmeetrit. 1940. aasta sügisel lisandus veel 1840 ruutmeetrit Toompeal Kohtu t 4.

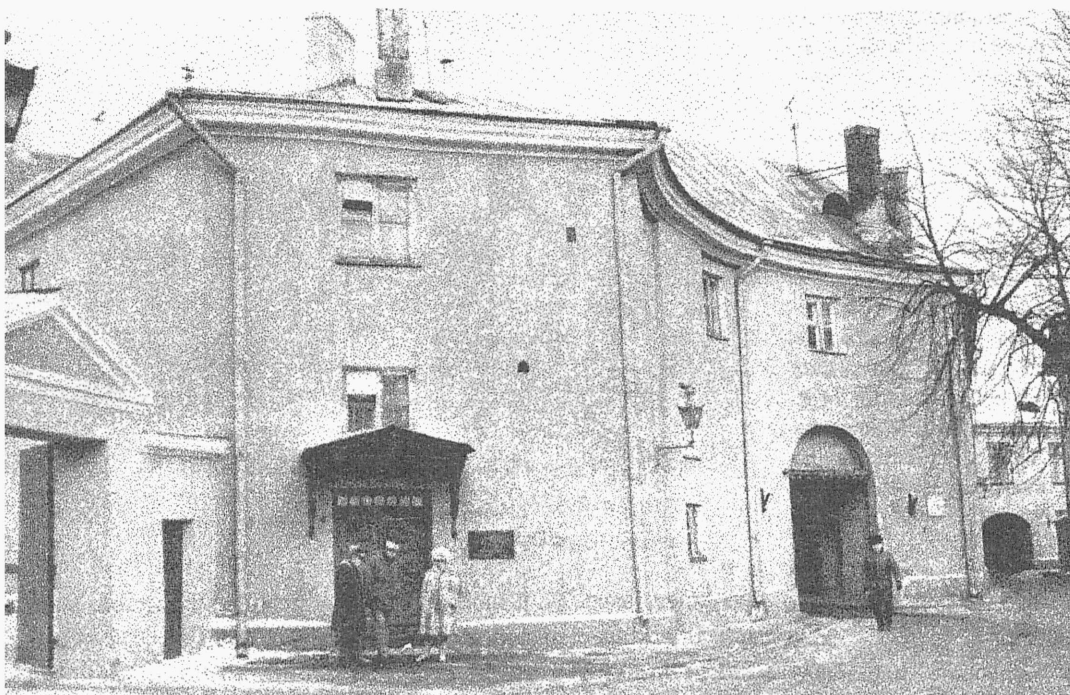
ENSV Rahvakomissaride Nõukogu 1941. a 30. aprilli määrusega nähti ette ehitada ülikoolile uued õppehooned. Sobiv maa-ala leiti Hiiu ja Kivimäe kandis. Arhitektid **E. Lohk** ja **H. Arman** said valmis eelprojekti 1941. a juunis. Nii nagu jäi teostamata 1941. a projekt, ei ehitatud (õnneks!) ka õppehooneid ja peakorpust 1949. a projekti alusel Tallinna kesklinna Rävälä pst ja Lembitu t vahelisele alale. (andmed: H. Eesmaa, haldusprorektor 1951-1983, artiklist 1985. a). Nii saksa okupatsiooni ajal kui ka peale sõda toimus õppetöö Koplis ja aastast 1944 jälle ka Toompeal Kohtu 4 (foto 1).



**Kohtu t 4 oli majandusteaduskonna hoone
1940/41, 1944-50 ja 1960-68**

Hoonekompleks kahe sissepääsuga (Kohtu 4 ja Pikk jalg 14) ehitati valmis 1851. a. *Uexküllide* neorenessanslikus stiilis esindusliku linnapaleena. Peafassaad paikneb Toompea Pika jala poolisel klindil ja pakub avaraid vaateid all-linnale. 1920. a ostis hooneansambli Soome valitsus oma saatkonna jaoks. 1940. a Tartu Ülikoolist üle toodud majandusteaduskond paigutati tegelikult Soome Vabariigi territooriumile, nagu armastasid naljatada majandustudengid ka veel peale sõda. 1944. aastast oli siin taasavatud majandusteaduskond, aastail 1950-56 ühiselamu, 1958-61 masinaehituse tehnoloogia kateeder ja mäletatavasti ka sõjaline kateeder. TTÜle antud ruumidesse pääses varikatusega väravast Kohtu 4. Hiljem kasutas hooneid Eesti Rahvusraamatukogu. Nüüd on põhjalikult renoveeritud hooneansambelis taas Soome Suursaatkond.

Tehnikaülikooli 80 aastat



Rahvakohtu 3 oli aastail 1950-56 ühiselamu, 1960-68 majandusteaduskonna mõned auditooriumid ning raamatupidamise ja statistika kateeder

Arhitektuuriliselt silmapaistav hooneansambel projekteeriti kohtuhoonena koos vangla ja hobusetallidega. 18. sajandi lõpul valminud ansambli omanikuks sai hoopis krahv *P. Stenbock*, kes kohandas endale siia linnapalee. Alles 1890. a hakkas hoone täitma kavandatud funktsiooni ja Eesti Vabariigi päevil oli siin Riigikohus. Majandusteaduskonna aegadel olid siin samuti kohturuumid ning muudki asutused. Poolringikujulisse sisehoovi pääses läbi kõrge võlvitud kangialuse (fotol) ja siit edasi peahoonesse, mille ülemisel korrusel olid TTÜle kuuluvad ruumid. Praegu käib renoveerimine Riigikantselei tellimusel. Kui riigi rahakott võimaldab, siis peaks lähitulevikus siia kolima Eesti Vabariigi valitsus ja peaminister.



Lai 5 hoones on olnud ühiselamu, masinaehituse tehnoloogia kateeder, kaugõppeteaduskond, ülikooli muuseum ning täpselt 40 aastat raamatukogu

Koplis asunud raamatukogu hakkas sisse kolima 1954. a detsembris, jagades mõnda aega ruume teiste allasutustega. Kui 1972. a avati raamatukogu hoone Mustamäel, jäeti vanalinna õppekirjandus, samuti sisetöö osakonnad. Seoses hoone tagastamisega omanikule lahkus raamatukogu siit 1994. a detsembris.

1780. a valminud stiilse varaklassitsistliku fassaadiga aadlielamu on peale uuendusi 1830. a-il ja 1960. a-il säilitanud tänaseni oma esialgse väljanägemise. Hoonel on läbi aegade väga kirju omanikelugu. Näib, et ka praegu pole hoonel tõelist peremeest.

Imbi Kaasik

(kasutanud mitmeid
trükiallikaid ja mälestusi)

IAESTE kaudu välispraktikale

Küllap on paljud ülikooli peahoones ringi liikudes märganud kollaseid plakateid, mis teavitavad tudengeid järjekordsest võimalusest minna praktiseerima välismaale. Tegemist on IAESTE Eesti juba kolmandat nädalat kestva välispraktikakampaaniaga, mille käigus saavad erinevate erialade üliõpilased kandideerida 25-le välispraktikakohale. IAESTE näol on tegemist Üliõpilaste Praktikavahetuse Rahvusvahelise Assotsiatsiooniga, mille eesmärgiks on organiseerida peamiselt tehniliste rakendusvaldkondade üliõpilastele tööprikatikat välisriikides. Tuleks aga rõhutada, et lisaks erialastele töökogemustele saab tudeng veel rikkaliku keelepraktika ja rohkesti rahvusvahelisi tutvusi, mis osutuvad hädavajalikeks lähituleviku avatud maailmas.

Käesoleva aasta 16.-22. jaanuaril toimus Wales'is Cardiffis IAESTE 48. aastakonverents, mille olulisima osa moodustas praktikakohtade vahetamine osalevate riikide vahel. Vahetus toimus üks-ühele, mis tähendab, et niipalju, kui meil oli välistudengitele pakkuda praktikakohti Eesti firmades, saime vastu ka kohti välisriikides. Oluline osa oli siinkohal sügisel läbiviidud PAL (Praktikakandidaadi Andmete Leht) - kampaania. Tudengite täidetud kollaste ankeetide põhjal teadsime otsustada, missuguste erialade kohti konverentsil vahetada. Esile võiks tõsta ehitust ja mehaanikat nende erialade puhul on välispraktikakohtadele olnud alati suur nõudlus.

Sellel aastal vahetati praktikakohti 14 riigiga. Jaotus kujunes erialati järgmiseks: mehaanika 21%, informaatika 21%, ehitus 17%, keemia 17%, muud 24%. Kuna enamikel juhtudel toimub praktika suvel ja asjaajamine võtab oma aja, siis on praktikakohtadele kandideerimiseks vajalike dokumentide esitamise tähtaeg käesoleval aastal 27. veebruar. Kes ei leia endale sobivat praktikakohta praegu pakutavatest, peaks ka edaspidi IAESTE plakateid jälgima - peale konverentsil vahetatud kohtade saabuvad kevade jooksul veel mõned lisaks. Eelmisel aastal oli neid kümne ringis. Taoliste kohtade puhul on oluline just üliõpilase tegutsemise kiirus, sest aega kandidatuuri esitamiseks saab siis olema mitte üle 1-2 nädala.

IAESTE Eesti PR-grupp

Võimuvahetus IAESTE-s



Käesoleva aasta 24. jaanuaril toimus IAESTE Eesti korraline Täiskogu, kus kinnitati organisatsiooni uus struktuur, valiti uus juhatus ja president. Täiskogu avas pidulikult IAESTE Eesti praegune ekspresident **Marek Truu**. Uueks presidendiks valiti **Janek Neppo** ja välissuhete asjuriiks **Meelis Kuris**. Lisaks arutati mitmeid muid organisatsioonilisi küsimusi, samuti kuulati ära ettekanne aastakonverentsi tulemustest. Et presidendivolituste üleandmine liiga valutult ei läheks, oli Täiskogu kulminatsiooniks vihane käesurumine endise ja praeguse presidendi vahel (vt fotot). Pärast pingelist võitlust tuli ekspresidendil siiski oma tool ja kohustused vastuvaidlemata järeltulijale loovutada.

Fotodel : IAESTE Eesti Täiskogu 24. jaanuaril 1998 (ülal)

ning IAESTE Eesti uue ja endise presidendi jõukatsumine.



Tudengimess

“Võti tulevikku” tulekul

Tõsi ta on. Seekordne “Võti tulevikku”, järjest juba kaheksas, toimub 3. märtsil Sakala Keskuses kella 10-17-ni. Messi korraldavad endiselt tudengiorganisatsioonid AIESEC-Estonia ja BEST-Estonia.

Seitsme aastaga on mess kindlasti paljudele tudengitele tuttavaks saanud, aga neile, kes veel ei tea mis on “Võti tulevikku”, teadmiseks niipalju, et:

☛ “Võti tulevikku” on mess, kus pakutakse tudengitele tööd;

☛ “Võti tulevikku” on mess, kus osaleb 28 Eesti mainekat firmat, kes tahavad leida omale tööjõudu just üliõpilaste seast;

☛ “Võti tulevikku” on koht, kus firmad räägivad oma personalipoliitikast, töökeskkonnast ja arenguvõimalustest;

☛ “Võti tulevikku” on tudengitele tasuta.

Sellel aastal on messil ka palju uuendusi. Näiteks toimuvad terve päeva kahes erinevas saalis firmade presentatsioonid, mis on lühikesed ja informatiivsed. Samuti on paranenud toitlustamistingimused,

Avatud on infolett, kus on oodatud kõik küsimused, arvamused ja ettepanekud.

Lisaks Tallinnale osaleb messil firmasid ka Põlvast, Paidest, Kohtla-Järvelt, Raplast ja isegi Saaremaalt. Samuti osaleb ka riigiasutusi ning kohalikke omavalitsusi. See annab hea ülevaate kogu Eesti

personalivajadustest ning loob eelduse hea töökoha leidmiseks ka väljapoole Tallinna. Miks mitte tööle asuda näiteks kodukohta? “Võti tulevikku” loob selleks eelduse just sellega, et firmad tulevad siia enast tutvustama.

Loe lisa flaierilt ja vaata plakatilt.

Indrek Raig

Fotol vaade eelmisele messisuminalale.



Üliõpilase hääl

Kuivõrd meil TTÜ-s nn avalduste leht puudub, siis sooviksin paarile valupunktile läbi ajalehe *Tehnikaülikool* tähelepanu juhtida.

Esiteks.

Meie TTÜ on ülikool. Seega peaks siin ka ladina keelt saama õppida. Õppejõud on selleks olemas. Miks ei ole õpetööd?

Teiseks.

Millal ometi saavad üliõpilased käima mõõda teid ja mitte üle muru? Tõesti halb on neid soparadu vaadata.

Kolmandaks.

Häirib, et kõiksugu kuulutusi kleebitakse igale poole. Selle jaoks on olemas omad kohad.

Neljandaks.

Raamatukogus peaks kiiremas korras kaotama viimsedki okupatsioonija jäljed nagu venekeelsed kastipealised. Samuti peaks arhiivi viima sellised raamatud nagu *Teaduslik kommunism* jne.

Viiendaks.

Kõige olulisem: miks on auditoorset tööd nii üle mõistuse vähendatud?

Üliõpilane K. K.

Vastuseks üliõpilase K.K. häälele

Esiteks.

Meie TTÜ on tehnikaülikool, klassikalises ülikoolis (näiteks Tartu Ülikool) on palju aineid, mida meil ei õpetata, kuigi eeldused selleks on olemas. Ennekuike on see siiski ressurside küsimus. Eesti riik eraldab meile raha teatud õppekavade järgi spetsialistide ettevalmistamiseks, kahjuks ladina keel nendesse õppekavadesse ei kuulu. TTÜ-l on koostööleping Tallinna Pedagoogikaülikooliga, seal õpetatakse ka ladina keelt ja meie üliõpilastel on võimalus ladina keel oma õpingukavadesse lülitada.

Teiseks.

Siin saan vastata ainult küsimusega: "Üliõpilased, miks te käite üle muru?"

Kolmandaks.

Tundub, et ka siin võiks küsida: "Üliõpilased, miks te kleebite kuulutusi igale poole?"

Ilmselt pole kuulutuste kleepijad siiski ainult üliõpilased. Mida teha? Luua TTÜ-s kuulutuste mahakiskuja ameti-

koht? Või on küsimus meie üldises kultuuritasemes?

Neljandaks.

Miks ei võiks olla venekeelsel kirjandusel ka venekeelsed kastipealised? Kui seda oleks eestikeelsel kirjandusel, siis oleks küll kurjast. Arvatavasti võiks tõesti osa raamatuid arhiivi viia. Aga millised? Kasvõi seesama "Teaduslik kommunism" võib osutada vajalikuks mingis võrdlevas uurimistöös, siit saame ka teada, kuidas ja mis suunas teatud põlvkonda Eestis püüti kasvutada jne.

Viiendaks.

Olen arvamisel, et auditoorset tööd pole üle mõistuse vähendatud, pigem läheneme selle vähendamisega arenenud maailma tasemele. Üliõpilase töös on seal olulisel kohal iseseisev töö. Meie peamiseks puuduseks on vajaliku eestikeelse õppekirjanduse puudumine, aga see on juba tõsine kivi meie õppejõudude kapsaaeda.

Jaan Vörk

Õppe- ja teadus osakonna juhataja

Lp toimetust!

Südamel pakitseb üks küsimus ja huvi selle vastu, kuidas on *alma mater*i juhtkond, aga ka dekanatide ja õpetoolide juhatajad, professorid ja ametnikud ning lõpuks ka üliõpilased enese jaoks lahti mõtestanud *akadeemilisuse* mõiste.

Eelkõige tuleb nõuda, et vastutavatel ametnikel oleks selles küsimuses selge ja kindel vaatepunkt. On ju oluline, et meie ülikool ei oleks mitte nn *rauakool*, vaid tõesti koht, kus luuakse Eestile ja eesti haritlasi, iniseriteadmistega haritlaskonda. See tõttu tuleb – kus vähegi võimalik – juhtkonna esindajatel selgelt välja öelda, missugune on nende eesmärk ja strateegia selle saavutamiseks. Siis tekiks ka üliõpilastel rohkem kindlustunnet, teadmist ja tahet.

Vivat, crescat, floreat alma mater omnea.

Üliõpilane K. K.

Toimetuselt.

Küsimus on kahtlemata igal ajal ja alati õigustatud ning toimetust püüab omalt poolt leida vastust sellele igavesele küsimusele (sest arvatavasti on küsimuse püstitus niisama vana kui ülikoolid ise, s.o varsti juba tuhat aastat). Ka meie ülikooli rektor professor Aarna on oma roketes suulistes ja kirjalikes sõnavõttudes selle teema üle korduvalt arutlenud. Miks mitte ka Tehnikaülikooli tänases rutakas päevas pisut laiemalt arutleda ülikooli asendi ja eesmärgi üle vastses turumajanduslikus Eestis! Kui vastajaid ja kirjutajaid leidub, tuleme taoliste igavikuliste mõistete juurde kindlasti tagasi.

Küll aga eeldame, et akadeemilisuse mõiste algab kõigepealt sealt, kus lõpeb anonüümsus. Üliõpilane K.K on kindlasti liiga väheinformatiivne signatuur, et üksnes sellega leppida. Toimetust soovib meeldivate ja tarkade autoritega tutvuda ja kohtuda. Oma nime häbenemine ei kõnele vaba riigi vaba kodaniku just mitte eriti enesekindlast hoiakust. Või on mõiste vaba üliõpilane nonsens?